

berettiget Harne blandt Tjenestemændene ved Fængselsvæsenet, og Personalet har, saa vidt mig bekendt, protesteret herimod. Det forekommer ogsaa mig, at denne Protest er berettiget. Saafremt denne Fremgangsmaade blev almindelig, vil det kun svække Lysten og Interessen for Arbejdet, naar ældre veltjente Tjenestemænd blev udelukket fra Avancement.

Jeg beder den højtærede Justitsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Jeg skal derefter omtale Forholdene ved Fiskerikontrollen og Biologisk Station og rette forskellige Henstillinger til den højtærede Landbrugsminister. Der findes indenfor disse Tjenestemænd en Organisation til Varetagelse af deres Interesser. Denne Organisation har ikke som de andre Tjenestemænd Forhandlingsret, og det forekommer mig, at Tidspunktet nu er inde til, at den højtærede Landbrugsminister burde indrømme denne Organisation Forhandlingsret. Lønningsloven af 29. April 1913 fastsætter Dagpenge for disse Tjenestemænd, naar de er paa Tjenesterejse. I 1ste—3die Lønningsklasse faar de en Godtgørelse pr. Døgn af 3 Kr., i 4de Lønningsklasse 4 Kr., i 5te—6te Lønningsklasse 5 Kr. Det er under disse Forhold meningsløst lave Dagpenge, som det er ganske uforsvarligt — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — at hyde disse Tjenestemænd med i Forvejen beskedne Lønninger. Her trænges til en grundig og hurtig Reform.

Organisationerne skrev den 27. December 1917 til det højtærede Landbrugsministerium og bad om at faa disse beskedne Dagpenge forhøjet, men de fik intet Svar. Den 18. Juni i Aar sendte de paa ny en Forespørgsel, men fik heller intet Svar. Om ogsaa man indenfor Landbruget i visse Tilfælde kender noget, der hedder Studekørsel, saa forekommer det mig, at den Fremfærd, der her er vist fra Embedsmændenes Side i det paagældende Ministerium minder i paafaldende Grad om dette primitive Køretøj, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg forudsætter, at disse Forhold er Landbrugsministeren ubekendte, at de paagældende gøres opmærksom paa, at der er noget, der hedder 1918 og en nogenlunde moderne Form at svare paa, og at det gøres indenfor nogenlunde beskedne Tidsgrænser.

Der findes desuden en anden Virksomhed i Nyborg, en saakaldt biologisk Station, som jeg antager er etableret mest

i rent videnskabeligt Øjemed, men jeg har fra forskellige Sider erfaret, at dette Fartøj i temmelig stor Udstrækning benyttes som Lystfartøj af den paagældende Mand, Dr. Petersen, der er Leder af biologisk Station. Det forekommer mig, at i en Tid som denne, hvor der er Kulmangel, er det ganske uforsvarligt at bruge et saadant Fartøj om Søndagen til sin egen private Fornøjelse og i stor Udstrækning til Lystsejlad. Personalet paa dette Skib bruges paa disse Lysttogter ofte som vedkommende Leders private Tjenere og maa ofte, naar han enten gaar til Selskab eller paa Jagt gaa i Timevis paa Stranden og vente, til den paagældende Leder skal tilbage til Skibet. Det er selvfølgelig behageligt for vedkommende Mand at have private Tjenere blandt Statens Tjenestemænd og lade Staten betale disse Løn derfor, men det forekommer mig at være et fuldkommen forkasteligt Forhold, og jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at undersøge dette. Det er selvfølgelig forklarligt, men ikke undskyldeligt, at en Mand, der gaar op i sin Videnskab og hovedsagelig eksperimenterer med Flyndere og Torsk, en Gang imellem glemmer, at de, som han omgaas paa sit Skib, er Mennesker, men jeg vil ogsaa henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han gør denne Mand bekendt med, at de, der gør Tjeneste paa det paagældende Skib, er Mennesker og fortjener at behandles som Mennesker. Naar jeg fremdrager dette Forhold, er det ikke for dette ene specielle Tilfælde Skyld, men det er, fordi jeg tror, at der rundt omkring i vor Embedsstand sidder en hel Del Fortidslevninger fra 80erne og deromkring, som sikkert ogsaa kunde trænge til at faa statueret et Eksempel af den højtærede Minister, og at der blev taget kraftigt fat, saaledes at det blev gjort disse Embedsmænd begribeligt, at man nu i en saakaldt demokratisk Tidsalder ikke kan finde sig i fortsat at have Embedsmænd af denne Type.

Jeg skal dernæst rette en Tak til den højtærede Undervisningsminister for den velvillige og gode Behandling, som et Andragende om Nyborg Slots Restaurering har faaet. Jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister ogsaa fremtidig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, saa at det gamle historiske Mindesmærke, som man har i Nyborg Slot, i saa stor Udstrækning som muligt kan føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse.

Jeg har ogsaa erfaret, at det paatænkes at indrette et Institut for tunghøre